

לקח מהפרשה,

"וַיְבֹאֶה אֶל הָאָדָם..." (בי כ"ב)

לא רק בעל שהוא גדול בתורה צריך לכבד, אלא גם...

הרמב"ם (הלכות אישות פרק ט"ו הלכה כ') מייעץ לאישה לייקר את בעלה ולהחשיבו כמו שר או מלך. וזה לשונו: **וכן ציוו חכמים על האישה שתהא מכבדת את בעלה ביותר מידי, ויהיה לו עליה מורא, ותעשה כל מעשיה על פיו, ויהיה בעיניה כמו שר או מלך, מהלכת בתאוות ליבו ומרחקת כל שישפא, וזהו דרך בנות ישראל ובני ישראל הקדושים הטהורים בזיוגן, ובדרכים אלו יהיה ישובן נאה ומשובח.**

דברי הרמב"ם ברורים. הוא לא חילק בין בעל תלמיד חכם ובין שאינו כזה. האישה צריכה להמליך את בעלה גם אם לאחד מפשוטי העם יחשב.

תלמיד חכם אחד סיפר לי שכאשר שהה בלוס אנג'לס לפני למעלה משלושים שנה נתקל באשה שקיימה את דברי הרמב"ם הללו ככתבן וכלשוונם בצורה נפלאה. לבעלה קראו פישליה.

פישליה לא היה מורם מעם בלשון המעטה. הוא הסתובב במשך כל שעות היום בין בתי היהודים, והציע עצמו לעבודות שלא נתנו כבוד לעושיהן. אשתו מכרה צרכי תפירה בחנות שהייתה בבעלותם, ובעלה היה מגיע לחנות רק לשעתיים.

היה זה עבורי פרק מוסר מאלף שאין דוגמתו לראות כיצד האישה הזו מכבדת את בעלה בהיותו בחנות – סיפר התלמיד חכם – בשעות אלו הקפידה לשאול אותו על כל פרט ופרט, וכשלקוח היה מברר את מחירו של מוצר מסוים הייתה מפנה את השאלה לבעלה, למרות ששלטה במחירון יותר טוב ממנו, שהרי היא שהתה בחנות במשך כל שעות היום.

כל הלקוחות יכלו להעיד על כבוד המלכים שהעניקה לו, על כך שהתייעצה עמו בכל נושא, והייתה פונה אליו בתארים מכובדים.

אישה זו זכתה לראות עולמה בחייה. זכתה לבנים טובים ומוצלחים, שגדלו וצמחו לתפארת, והיו לתלמידי חכמים מפורסמים...

וזה מוסר השכל לכל אשה שאולי אינה מוצאת בבעלה את מה שחיפשה, אבל אם תדע להעריכו ולכבדו במה שראוי לו אין ספק שתזכה להרבה נחת בחייה.

ולבעלים חשוב לדעת ולזכור: כל חפץ שבעולם אינו שווה לאישה יותר מבעלה. יקר הוא לה יותר מכל! ולכן גם אם היא שוגה לפעמים בהנהגתה עימו, אף אם ענותה לפניו, אל נא יקפיד עליה. ידע נאמנה שבטבעה היא נוטה לדעתו וחפצה בקרבתו יותר מכל האדם אשר על פני האדמה. ומי שיתנהג עם אשתו כראוי יזכה לכל הברכות שהבטיחו חכמינו ז"ל.

(עפ"י עלינו לשבח)

פינת ההלכה

מהלכות הזכרת ושאלת גשמים

א: החל ממוסף של שמחת תורה מפסיקים לומר בתפלת העמידה 'מוריד הטל' ואומרים במקום 'משיב הרוח ומוריד הגשם'.

ב: מתחילים לומר 'משיב הרוח ומוריד הגשם' רק אחרי הכרזה של השליח ציבור או אמירת 'תיקון הגשם'.

ג: מי שטעה ואמר 'מוריד הטל', אם נזכר לפני שברך 'מחיה המתים' חוזר לאתה גיבור ואומר 'משיב הרוח ומוריד הגשם'.

ד: מי שטעה ואמר 'מוריד הטל' וכבר סיים את ברכת מחיה המתים, אינו צריך לחזור וממשיך להתפלל כרגיל.

ה: הספרדים ועדות המזרח אומרים בתפילות הקיץ 'ברכנו' ובתפלת החורף 'ברך עלינו'.

ו: אשכנזים אומרים כל השנה 'ברכנו' אבל בימות החורף אומרים בתוך הברכה 'ותן טל ומטר לברכה'.

ז: ממשיכים לומר 'ברכנו' לנוסח הספרדים. 'ותן ברכה' לנוסח האשכנזים, עד לליל ז' בחשוון. (תפלת ערבית של יום חמישי ליל שישי מתחילים לומר 'ברך עלינו').

ח: מי שטעה ואמר ברך עלינו לפני ז' בחשוון, אם נזכר לפני סיום התפלה צריך לחזור ל'ברכנו' ואם סיים את התפלה צריך לחזור לתחילת התפלה.

לקום מחר בבוקר ולהתחיל מבראשית...

ב"ה אנו מתחילים השבת שוב את פרשת 'בראשית'.
 'בראשית' זו לא רק פרשת השבוע, בראשית זו גם שנה חדשה שמביאה איתה גם הזדמנות לרענון ולהתחלה חדשה. אפשר, וצריך לנצל זאת כדי לקבל החלטות חדשות בכל מישורי החיים. אחד הדברים שאנו צריכים לקבל ולהתחזק בהם זו אהבת התורה.
 אנו חייבים להבין להרגיש ולשדר, שהתורה היא 'תורת חיים' ולא ספר היסטוריה, היא אקטואלית היום בדיוק כמו שהייתה אקטואלית לפני 3000 שנה. שהקפדה על המצוות – מעבר לשכר לעולם האמת – היא הדרך הטובה ביותר לחיות בגן עדן כאן בעולם הזה. אנחנו לא עושים טובה שאנו מקיימים את המצוות, יש לנו את הזכות לקיים אותם.
 הצעה להחלטות טובות: לא נדבר דברי חולין בבית הכנסת, ובוודאי שלא בזמן התפלה. נקפיד על הכשרים טובים באוכל, נקפיד יותר על צניעות בלבוש. נקפיד להשתתף כל יום בשיעורי תורה...
 מה נרוויח! ילדים טובים ומוסריים יותר, ילדים של נחת!
 גם אם היה קצת רפיון בשנה החולפת, מהשבת אנו מתחילים מבראשית!
**הצלחה ושבת שלום,
 שושנה.**

"ויאמר אלקים יהי אור ויהי אור..."

(א' - ג')
'ר' יצחק פתח (תהילים קיט קל') **'פתח דברך יאיר'.**
 המדרש בא לרמוז על פתיחת דברי תורתנו הקדושה, היינו הפסוקים הראשונים של חמשת החומשים המרמזים על קני המנורה שבמקדש.
 יש בפסוק ראשון של ספר בראשית 7 אותיות כנגד שבעת הקנים.
 בפסוק ראשון של ספר שמות יש 11 מילים כנגד 11 כפתורים שבמנורה.
 בפסוק ראשון של ספר ויקרא יש 9 מילים כנגד תשעה פרחים שיש במנורה,
 בפסוק ראשון של ספר במדבר יש 18 מילים (עם הכולל) כנגד 18 טפחים של גובה המנורה.
 ובפסוק ראשון של ספר דברים 22 מילים כנגד 22 גביעים שיש במנורה.
 (בשם הגר"א)

סיפור לשבת

אין מזל לישראל / עודד מזרחי

אברהם (אדוארד) ברנשטוק, נולד כשנה אחרי מלחמת העולם הראשונה בוורשה. טעם מעט יהדות בבית סבו החסיד, אך הוריו המשכילים התרחקו מדרך התורה. בגיל 24, ניכנס לעסק המשפחתי - מפעל טקסטיל לייצור עניבות - כשהמסחר נחלש, החליט לנסות את מזלו באמריקה. שם השיג 'גרין-קארד', והצליח מאוד. לבקשת אביו חזר לוורשה לבסס את העסק, שבוע אחד אחרי שחזר פרצה מלחמת העולם השנייה, והשערים ננעלו, אין יוצא ואין בא...
 אברהם שרד בגטו ורשה כל שנות המלחמה. מראהו - מגולח ונראה כפולני מלומד - עזר לו להינצל. היה חבר במחתרת הפולנית והצליח להיכנס ולצאת מהגטו ולחלץ חמישה מקרוביו. הוריו ויתר בני משפחתו הושמדו. כשהפציצו הנאצים את גטו ורשה אחרי המרד, שמע אברהם פולני אומר לרעהו: **"חבל שהגרמנים מפציצים את הגטו והורסים הכול. הם היו צריכים להרוג את הג'וקים האלה, ולהשאיר לנו את הרכוש"**. אז פנה אברהם - לראשונה בחייו - לקדוש ברוך הוא ואמר בסערה: **"ריבוננו של עולם, תראה איך הם מתייחסים לבני העם שלך!"**
 בסיום המלחמה האשימו אותו הפולנים בכך שבמהלך המרד גנב מהם נשק והעביר לפרטיזנים היהודים. ונתנו הוראה שלא לתת לו לצאת חי משערי פולין... הוא כמובן ברח... היו לו שלשה שמות בדויים שבהם השתמש בזמן המלחמה. הוא התלבט איזה שם לומר בגבול כשנמלט, ובחר בסופו של דבר להציג את עצמו בשמו הרשמי: 'אדוארד ברנשטוק'. במעבר הגבול, ראה את רשימת המבוקשים בידי הפקח. והבחין בשלושת שמותיו הבדויים. שמו הרשמי לא הופיע, וכך ניצל.
 הוא נמלט לבלגיה שם ניסה לבנות מחדש את העסק. כשנה אחרי המלחמה, הלך לאסטרוולוג ידוע בבלגיה. האסטרוולוג קרא את המפה שלו לפי פרטי לידתו ואמר: **"יש לך טעות בפרטים שמסרת לי!"** "מה פתאום?! אין לי שום טעות. זה מקום הולדתי וזה התאריך והשעה שלי". **"לא יתכן. לפי הנתונים שמסרת לי, האדם הזה נהרג במלחמה!"** "מה פתאום נהרג?!", אמר אברהם, **"אלה הפרטים שלי!"** "אם ככה", אמר האסטרוולוג, **"אז אתה יהודי!"** אברהם החוויר כסיד, לקח את רגליו והסתלק מהמקום, כשהוא מהרהר: במשך כל המלחמה חיפשו בנרות כל יהודי, ואף אחד לא העלה בדעתו שאני יהודי, והנה האסטרוולוג הזה יודע... הדבר הזה הדליק אצלו ניצוץ... הוא פנה לאחד האסטרוולוגים הגדולים בעולם שחי בצרפת כדי ללמוד אסטרוולוגיה על בוריה. בשיעור האחרון נבחנו התלמידים. כל תלמיד לקח נתונים מאדם מוכר לו ובנה מפה אסטרוולוגית. אברהם החליט לערוך את המפה של עצמו. הוא ערך את המפה שוב ושוב, אך לשווא. לפי הנתונים הוא היה מת... הוא ניגש למורה הדגול והראה לו את ניסיונותיו. המורה התבונן, ערך חישובים ואמר בהחלטיות: **"האדם הזה מת!"** "אבל אני מכיר אותו אישית", טען אברהם מבלי לגלות שמדובר בו, **"והוא לא מת!"** האסטרוולוג ענה: **"אם הוא לא מת, אז הוא יהודי. רק אצל יהודי יתכן שהמפה לא משקפת את האדם"**.
אברהם הבין שיש ביהודי משהו מעל הטבע. הוא הצטרף לשיבה לפליטים שהקים בצרפת הרב שניאורסון, והחל להתקרב ליהדות. אחרי שנים עלה לארץ כיהודי מאמין, הגיע לשיבת חב"ד בלוד. התחתן בגיל 49 עם רחל, עולה מצרפת, ונולדו להם חמישה ילדים יראי שמיים. תמיד נהג לומר לצאצאיו, כי בעת צרה על היהודי לעשות משהו מעל הטבע והרגילות שלו, כדי שהקב"ה יעשה משהו מעל הטבע ויושיעו.
 בערוב ימיו חלה אברהם. בליל שבת היו לצד מיטתו בבית החולים שני בנים, זאב ושמואל, שסעדו אותו. הבנים דיברו ביניהם על כך שה'בן איש חי' כותב בספרו 'בן יהודיע' על המזלות של החודשים. אביהם שמע את המילה 'מזל' בוקעת מפיהם, נשא את עיניו למרום ואמר לבניו: **"אין מזל לישראל!"** אלה היו מילותיו האחרונות לפני שהחזיר את נשמתו לבוראו... דברים שלמד על גופו ממש.